

Inserati se sprejemajo in veljajo trislopnostna vrsta:

8 kr., če se tiska 1krat,
12 " " " " 2 "
15 " " " " 3 "

Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi

se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Naročnino prejema upravništvo administracije in ekspedicija na Starem trgu h. št. 16.

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto . . . 10 gl. — kr.
za pol leta . . . 5 " — "
za četrt leta . . . 2 " 50 "

V administraciji velja:

Za celo leto . . . 8 gl. 40 kr.
za pol leta . . . 4 " 20 "
za četrt leta . . . 2 " 10 "

V Ljubljani na dom pošiljat velja 60 kr. več na leto.

Vredništvo je na Stolnem trgu hiš. št. 284.

Izhaja potrikrat na teden in sicer v torek, četrtek in soboto.

Razpor in sprava.

Iz Trsta, 13. oktobra.

Kakor ima vsaka reč, dobra ali slaba, svoje zagovornike, in vemo, da so se nahajali celó taki, ki so preslavljali Kajna in Judeža Iškarijota, tako ima svoje zagovornike tudi naš domači razpor, kakor jasno priča vvodni članek v 119. št. „Slovenca“. Mogoče, da je govorjenje o spravi nekterim ušesom zoperno, vsem pa gotovo ne, temveč z isto odločnostjo, kakor pisatelj navedenega članka, trdim, da našim ušesom je tako govorjenje prav prijetno znamenje rodoljubja. Da je liberalna politika nekterih Slovencev res kriva razpora in narodu pogubonosna, to je neovrhljiva resnica in menda oni sami za-se to spoznavajo; ali ravno zavoljo tega je želja po spravi in po tem takem po odpravljenji pogubonosne liberalne politike vse hvale vredna, domoljubna. Da se ta želja kaže najbolj na naši, tako imenovani staroslovenski strani, zastopani po „Slovenca“, to nam ni v sramoto, temveč v čast, v dokaz našega domoljubja.

Dopisnik v omenjenem članku našteva in razpravlja neke pomislke zoper spravo, ali vkljub vsemu tistemu — ego vero censeo — proč z razporom! Vsi drugi pomislki zginejo proti temu pomislku, koliko zla je provzročil razpor in koliko dobrega bi nam prinesla sprava; blagor in korist naroda — to je vzrok, vsled kterega z veseljem pozdravljamo klic po spravi. Ne motimo sami sebe. Razpor je kriv velikih zgub Slovenstva na političnem polju; razpor je kriv nemarnosti in apatije do narodne reči pri prostem narodu, kakor tudi pri mnogih drugih

Slovincih, zlasti pri duhovščini; razpor je kriv, da naši listi le revno životarijo; razpor je kriv, da se nam naši nasprotniki, nemčurji, posmehujejo. In pri vsem tem se še nahajajo taki, ki razpor zagovarjajo! Pisatelj omenjenega članka bi rad videl, da bi se „Slovenec“ ohranil tak, kakoršen je, in mu obeta, da mu cvet slov. duhovščine ostane zvest do konca, v slučajih sprave pa žuga veliko podrtijo. Da je res „Slovenčeva“ politika duhovnikom všeč, rad priznavam, vprašanje pa je, ali more cvet slov. duhovščine list vzdržavati? Kdor se hoče s politiko pečati in novice hitro pozvedovati, mora imeti dober dnevnik, takemu ne vstreza ne „Narod“ ne „Slovenec“ in zato marsikteri Slovenec seže po tujih nasprotnih nam listih in se iz njih napaja protinarodnega in proticerkvenega duha. Kaj pomaga, da si drži cvet slov. duhovščine „Slovenca“, ko pa drugi beró liberalne članke in zabavljice v „Narodu“ in v nemških listih? Kaj pomaga, da se učé duhovniki vero in cerkev spoštovati, ko se tisti, ki bi bili takega učenja bolj potrebni, učé jo grditi in zasmehovati?

Po mojih mislih bi se dala sprava med slovenskimi listi, kot glasili strank, tako-le napraviti: „Slovenec“ in „Sl. Narod“ naj se združita v en političen dnevnik s programom, postavljenim in potrjenim od obeh strank; ker pa tudi duhovniki potrebujejo svojega glasila, naj se „Danica“ razširi in prestroji v cerkven in političen tednik, t. j., naj se v njej politiki dá večí prostor, nego ga je imela do zdaj, „Novice“ naj ostanejo gospodarsko-političen tednik, se ve da, miroljubno vredovan, „Slov. Tednik“ pa (ako še životari), naj neha izhajati.

Želeti bi bilo potem, da bi se tudi šolska lista zlila v enega, ravno tako beletristična, da bi bila sprava in edinost popolnoma; če tudi ni to ravno tako potrebno, kakor gledé političnih listov.

Morebiti kdo poreče, da taka sprava bi bila le zunanja in dozdevna. Nekoliko bi bilo res tako, ali upamo, da le začasno, ker gotovo bi s skupnim delovanjem prišli s časoma do trdne sprave in sloge, na vsak način prej, nego z nadaljevanjem razpora. —

Vendar tudi jaz imam malo upanja do vresničenja izraženih misli, ker vidim, da je še veliko takih, ki so razpora veseli, zlasti na strani mladoslovencev, kterih organ, „Slov. Narod“, vedno svojo gode, naj bi delali drug poleg družega, tedaj kakor dozdej, kar pomenja toliko, kakor drug zoper družega. Nesloge prokletstvo Slovanov ne zapusti.

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. oktobra.

Avstrijske dežele.

Graško mestno zastopništvo je sklenilo do obeh zbornic državnega zbora poslati prošnjo zoper prevelike davke. Liberalni listi svetujejo, da bi to storile tudi druge bolj znamenite občine. A kaj bode to pomagalo? Državni zbor je povikšal plače uradnikom in druge stroške, tedaj mora povikšati tudi dohodke. Bolja razdelitev davkov bi bila res potrebna, a kdo bi bil delal verske postave, če bi se bil državni zbor pečal s težavnimi premembami davkov?

Puščavnik.

Kratko sijale so zvezde prijazne,
V sanjah prijetnih te zibal je up;
Jezo si sreče občutil sovražne,
Zgodaj okusil življenja si strup.

Prešérn.

I.

Grad Breznik je bil sozidan na malej višini poleg bistre Save. Bil je sicer narejen v novem zlogu, vendar se je videlo pri natančnejem ogledovanju, da stoji na mestu starejega, kterega stene so se bile nekoliko porabile pri zidanju novega. Ta grad dal je bil sozidati kacij dvajset let pred začetkom naše pripovedke gospodar iz rodovine, ktere posestvo je bil od starodavnih časov stari grad iz srednjega veka. On je bil pred enim letom umrl; bil je zadnji svojega rodu. V oporoki je določil, naj se grad proda in iz dobitka naj se zida šola v bližnji vasi; kar bi ostalo, naj se porabi za učiteljevo plačo. Več ko pol leta stal je grad prazen, brez kupca, v juniju pa se je bil oglašil ptujec pri notarju, kteremu je bila oporoka iz-

ročena, si je ogledal grad, ga kupil ter precej v gotovini plačal. V grad je prišel še le mesca avgusta, ter si je nekoliko vredil zanemarjeno stanovanje; najel si je vrtnarja za obdelovanje precej obširnega vrta, hlapca za svoja konja, lepa belca, in pripeljal je seboj slugo. On sam bil je kacij 24 let star, rujavkastih las in oči, brez brade, srednje velikosti, priljudnega obnašanja. Da je bil bogat, pokazal je, ker ni nikakor stiskal denarja, temuč ga po mnenju okoličanov kar nemarno trošil.

Danes je lep dan; solnce sije vroče ogrevaje in veselovaje razne cvetke; vse je mirno, le tolk cepcev in šumenje Savino se čuje. Bila je že četrtá ura popoldne, ko se napravi posestnik ravno omenjenega gradu nekoliko na sprehod. Hotel je pozabiti nekoliko razna manja opravila v gradu, pregnati si zaspanec, ki se ga je bil lotil, ker dva večera ni bil popolno in enega celo nič spal, in ogledati si nekoliko gozdovje, ki se je razprostiralo v dolini, od okoličanov puščavnikovi imenovani. Ko pride z grička, na kterem stoji grad, obrne se na pot, ki pelje v to dolino; kmalo dospe v hladno gozdič, gre še nekaj časa po uglajeni cesti,

potem pa gre čez trhlieni mostič (kar bi ne bilo privoščiti tistim, ki so pregloboko pogledali v kupico) ter je v tih naravi prosti vsacega šuma, razun listja na drevesih in potočka zvičajajočega se po grmovji. Tu je bilo tako hladno, tako prijetno, da ne more naš potnik kaj, da bi se ne vsedel malo v mehko mahovje ob koreninah starega doba. Vetric je hladno pihljal in mu brisal pot iz čela; ni se čuditi, da so se mu v tej tihoti skrivoma zatisnile oči in da je mirno zaspal v božji naravi.

Zbudil ga je iz mirnega spanja strašen grom, Vojteh (tako mu je bilo ime) plane preplašen od tal, ter zapazi, da je nebo vse prevlečeno s temnimi oblaci; dež je padal v debelih kapljah; strašno se je bliskalo in gromelo. Pa to ni bilo še najhuje! Noč je bila. Mirno je bil spal več ko štiri ure; ni ga zbudil mrzli veter, ki je pihal po gostih vrhovih; ni ga zbudil švigajoči blisk, ki je plamtel od oblaka do oblaka; mirno je spal pri treskajočem gromu; vse to kaže, da je bil resnično počitka potreben. Hitro skoči kviško, vzame v roko palico, ter jo hoče vsekati proti domu; pa slepeči bliski mu tako zmedejo pogled, da ne vidi

Na Českem so bili tudi v mestih 12. t. m. izvoljeni vsi staročeški kandidati. Še v Šlanskem volilnem okraju je Mladočeh Julij Gregr s 434 glasovi propal proti Staročehu Mildetu, ki je dobil 536 glasov. Vdeležba bila je v Pragi in drugod mnogo mlačnejša kakor doslej, in se je počez vdeležila komaj polovica volilcev. Nemčurski ustavoverci in Mladočehi se zmerom skicujejo na mesta, in ravno v mestih so povsod izvoljeni staročeški kandidati. Mladočehi so bili v enajstih okrajih postavili svoje kandidate in v enajstih so tudi propali. Zmaga Staročehov vstavoverne liste strašansko jezi, pa prikrivajo svojo jezo in se tolažijo, da je veliko manj volilcev prišlo volit in da so vstavoverni kandidati imeli zdatne manjšine. Pa kdo bi se čudil, če je narod česki vednih volitev že do grla sit? Ustavovercev bi nihče ne prišel volit razun kopice ustavoverske. Pa če bi to tudi dosegli, bi mar zarad tega česki narod bil že pridobljen?

Vnanje države.

Z jugoslovanskega bojišča

„Poveljniki vstajniški Ljubobratič, Pavlovič in drugi so bili pred nekimi dnevi v Dubrovniku ter so imeli razgovor s tamošnjimi konzuli. Iz Dubrovnika so se podali v Novigrad. Glavni tabor vstašev je v Glavskem dolu.

Na potu, ki pelje v Trebinje, vzeli so Turkom 10 konj otovarjenih s kavo. V Trebinju je 600 turških vojakov, ki pa zarad pomanjkanja živeža veliko trpé.

11. t. m. so bili po nekem telegramu „Agr. Ztg.“ Turki pri Ercegovem Stolu tepeni in so pobegnili v Kobas. Palo jih je 70. 10. t. m. so vstajniki Turkom pri Dubici vzeli 100 goved.

11. t. m. so vstaši požgali turško vas Elisevzian in vzeli Turkom 180 goved. Pri Priedoru so bili Turki premagani; 5 vozov ranjenih so pripeljali v Kostanjevico. 10. t. m. so bili tepeni tudi pri Stabnicah, kjer so zgubili 30 mož.

Iz Zagreba se „Politiki“ telegrafuje, da po bitvi pri Turški Vajni je oddelek avstrijskih ulanov prekoračil turško mejo in vstajnikom pobral 80 pušk.

Srbska skupština je dosedanega podpredsednika Jovanovića izvolila za predsednika in knez je to volitev potrdil. Kakor se piše „Fremdbl.“, je knez skupštino skušal pregovoriti, da bi bila preklicala skrivno adreso,

niči poti, po kateri je bil prišel, da še celo ne ve, na katero stran da se ima obrniti. To tudi ni čudno, ker je bil v prvič v samotni dolini. Gre tedaj na tisto stran, ktera se mu zdi, da bo najbolj prava. V malo minutah je premočen do kože; večkrat se vstavi in pogleda bistro krog sebe, pa kaj, noč je temna, razsvitljevana le od bliska; ne vidi ničesar. Kadar se zabliška, vidi pač temna drevesa, kako se vklanajo divji moči tako silnega viharja. Ne ve, kaj bi storil; ne dvomi sicer, da ni na pravej poti, ne nadja se kacega stanovišča v tej dolini; pa vendar ne obupa, da bi ne mogel najti pod kako skalo ali pod kakim gostim drevesjem suhega kotička, toraj stopa v tej nadi naprej. Tako lazi kaki dve uri okoli, ves premočen, umazanih hlač, blatastih škornj, na mnogih krajih raztrgan od trnovja in vej ob poti. Večkrat tudi pade, pa vedno hitro vstane in hiti naprej. Že je obupal nad rešenjem; še enkrat obstane, ter pogleda krog sebe; vihar je bil že malo vtihnil, tudi deževalo je le še malo; pri tem pogledu se mu zdi, da se je v daljavi med drevesi nekaj zasvetilo. Pospeši korake, se še zdaj pa spodtakne in zgubi klobuk, kterege mu nenaden

ki zahteva vojsko, pa po dolgem posvetovanju so poslanci sklenili je ne preklicati. V Belemgradu so zvedeli, da so Turki zopet prestopili mejo srbsko, kar je Srbe zopet hudo razkačilo.

Poroka knezova bo v nedeljo ob 1. uri popoldne, ker se je namestnik cara ruskega nekoliko zakasnil. Knez rumunski je poslal v Beligrad posebno deputacijo, da se vdeleži žinitvanske svečanosti. Cesarja avstrijskega bo namestoval grof Hunyady. — Turki so preko Drine zopet prestopili mejo srbsko in zažgali srbsko stražnico. Pa ni upanja, da bi sedanje ministerstvo zarad tega stopilo na noge. V narodni skupštini so nekteri poslanci stavili predlog ustavo pregledati. S tem predlogom hočejo odvrniti, da bi se knez več osebno ne vtikal v skupštino, kakor pretekli teden in da bi se pri spremembi ministerstev ravnalo pravilneje, kajti novo ministerstvo vradno še ni razglašeno, dasi je prejšnje odstopilo že 4. t. m. Knez Milan tedaj vlada brez ministerstva.

Turški bankerot vnanjim vladam ni nič kaj po volji. Laška se je že pritožila in tudi Francija se hoče potegniti za podložnike svoje, ki so v nevarnosti zgubiti skoro vse Turkom posojene denarje. Ta bankerot bo Turčijo bolj omajal, kakor vstanek hercegovinski, in bo začetek njenega pogina.

Bavarski deželni zbor je 13. t. m. obravnaval adreso. Liberalni poslanci so hudo nasprotovali in večini odrekli pravico, govoriti v imenu celega prebivalstva, kaj bi pa ti ljudje storili, če bi oni imeli večino?!

Laška vlada, ki je bila pred par leti pograbila vse cerkveno premoženje, pa v kljub temu pomnožila svoj dolg, si je bila prilastila tudi zastavljavnico rimsko. Pa kmalo je zapravila vse premoženje tega silno bogatega zavoda in naposled prodala celo ključavnice in železne vratne zapahe za staro železo. Tako oropani zavod je vlada mestni gosposki zopet dala nazaj in 6. t. m. je mestni svetovalec, jud Alatri, prevzel njegovo oskrbnitvo.

Papež so 10. t. m. sprejeli romarje besansonsk, in na adreso njihvo odgovorili: Velika večina Francoska je odkritosrčno katoliška. Sovražniki sv. vere strahoma gledajo na to edinost. Bog je hotel poplačati pobožnost Francije, kter trpljenje vsakdo pozna, ktero vse miluje. Zdaj kupčija lepo cvete, žetev je bila silno bogata, denarja je dovolj, kterege drugod, zlasti na Laškem, primanjkuje. Sv. Oče so

piš potegne z glave. Toda to mu ne dela velike skrbi, ker luč se bliža čedalje bolj in bolj, zdaj že zagleda, kadar se zabliška, temno kočo s svetlim oknom, naslonjeno ob skalo. Poln veselja hiti proti njej, ter potrka na vrata zaželenega pribežališča.

„Kdo je od zunaj v pozni uri te viharne noči?“ se začuje od znotraj glas.

„Reven potnik, ki se je zašel v temni gošči“, odgovori nemudoma mladeneč.

Zdaj se začujejo koraki po sobi, potem se odpro znotraj vrata, stopinje se bližajo vходу in premočenemu čakalcu se pokaže podoba moža srednje velikosti in starosti v dolgi halji s svetilnico v roki. Vstopi, gospodar borne kože zapre vrata, ter mu posveti v sobo. Na mizi stal je svetilnik, v njem je gorela sveča; pri mizi pa je sedel mož v kmečki obleki z bukvami v roci.

„Prosim, razslecite se“ — pokaže mu v sobo dotikajočo se prve ter mu poda svetilnico — „ter oblecite opravo, ki je na mizi za vratmi. Potem pa pridite, da se nekoliko pogrejete.“

dalje govorili o tistih, ki mir kale in hočejo nepoklicani vravnati disciplino ali pa celo verske resnice katoliške cerkve. Prevzetneži bi sv. cerkev radi videli za sužnjo, pa cerkev in služabniki njeni bodo vedno obstali. Konečno so papež blagoslovili vse pričujoče, vse katoličane in pa Francijo, da bi jo Bog odškodoval za vsa trpljenja, ter ohranil ji pobožnost in vero v varstvo zoper vse nevarnosti, ki bi ji protile. — „Osservatore Rom.“ zanikuje vest nekterih listov, da so sv. Oče nemškemu cesarju prišedšemu na Laško nameravali pisati.

Domače novice.

V Ljubljani, 16. oktobra.

(Kako se pri nas konfiscira,) so skušile zadnje „Novice.“ V sredo zvečer so prišli policaji v Blaznikovo tiskarno, pobrali vse iztise razen onih, ki so bili že razneseni po Ljubljani, in zapečatili stavka dveh člankov, namreč: Dopis „Iz Dolske okolice“ in prvi del poročila „Iz Turškega bojišča“. Z mirno vestjo se tiskajo „Novice“ vnovič s praznim prostorom tam, kjer sta bila zasežena članka. Kako pa se čudi vodja tiskarnice, ko v četrtek zvečer pridejo vnovič policaji „popravljeni“ list konfiscirati! Vsakemu bi se to čudno zdelo, ne le človeku, ki postavo pozna. Komisar pojasni reč s tem, da je njegov kolega prejšnji dan dal stavek zapečatiti, ki ni bil konfisciran. (Ta stavek je bil res čisto nedolžen, mi smo se čudili, ko smo zvedeli, da je bil list zavoljo njega zasežen.) Se ve, da se bo vredništvo zoper tako ravnanje pritožilo, ker trpi zdatno škodo — ne po svoji, ampak le po krivdi nevkretnih policijskih uradnikov. — Čudno, pa vender resnično. „Novice“ so bile včeraj v tretje tiskane.

(Porotna sodnija) je 12. t. m. Katarino Dolenc krivo spoznala, da je hudovoljno umorila svoje novorojeno nezakonsko dete, sodnija pa jo je obsodila na 4 leta težke vsaki mesec z enim postom povstrene ječe. 13. t. m. pa je stal pred porotniki znani Masl iz Šentjurja pri Kranji. Zatožen je bil, da je kot poštar ogoljufal pošto za 229 gl. 60 kr. Poštni kontrolor Dobrin, ki je preiskoval pošto, je to zapazil, a Masl je še tisti dan storjeno škodo povrnil. Postava določuje, da krivec kazni odide, če storjeno škodo poverne, preden se to naznani sodniji ali gosposki. Državni pravdnik je

„Lepa hvala za vašo gostoljubnost! Nisem upal najti ljudi v tej puščavi; ne vem, kaj bi bilo, ko bi ne bil zagledal te kočé; menda bi bil obležal“, reče Vojteh, ter odide v stransko sobo, da bi storil po nasvetu gostoljubnega neznanca.

Ko pride nazaj v suhi obleki, bil je jako bled. Moča, ktere ni bil vajen, dolga hoja po blatnastem, mehkem gozdu, večkratni padci so ga bili toliko oslabili, da je komaj stal. Ko ga gospodar tacega ugleda, se kar prestraši; hitro mu poda stol, dobro napolnjen z žimo, ter reče:

„Hvala Bogu! da mi ne manjka pomočkov vam postreči; ravno danes dobil sem lepo srnino bedro, ktero sem bil dal po sreči nekaj pred vašim prihodom kuhati; kmalo bo za jed; krepka juha vas bo gotovo pokrepčala.“

„Da, da“, odgovori trudni mladeneč. „Pa prosim vas, predno se poslužujem vaše daljne gostoljubnosti, razjasnite mi vendar, kje sem prav za prav, in kdo ste vi, ki ste me tako dobrotno sprejeli.“ (Dalje prih.)

trdil, da se pri Maslno to ni zgodilo, ker je krivdo njegovo zvedel pooblaščenec tržaške poštne direkcije in pa župan šentjurski, kteremu je bil g. Dobrin še tist dan naznanil, da Masl zgubi pošto, ker mu denarja manjka. Zagovornik dr. Supan je pa dokazoval, da poštna direkcija in županija niste nobene gosposke. Porotniki so ga spoznali nekrivega, sprejemši razloge zagovornikove.

Tisti grozoviti človek, o katerem smo spomladi poročali, da je na Bledu svojo ženo ob tla vrgel in hodil po nji tako, da ji je želodec počil in je naglo umrla, — je bil obsojen na 8 let težke ječe. Pri obravnavi ni kazal divjak nobenega kesanja zaradi tega nečloveškega hudodelstva.

(Katoliška družba) napravi v Virantovi hiši jutri popoldne ob 1/2 6 tombolo za revne šolske otroke, ktere bo tudi letos obdarila z novo zimsko obleko. Zarad koristnega namena bi bilo želeli prav obilne vdeležbe.

Razne reči.

— Duhovske spremembe. V tržaški škofiji: Č. g. Ant. Fabris, novoposv., gre za duh. pom. v Lindaro; č. g. Ant. Kalac, novoposv., enako v Pazen.

V lavantinski škofiji: Č. g. Matija Stoklas je postal dekan v Marnbergu; č. g. Gašpar Cenec, župnik v Črešnovcih; č. g. Val. Stiplovšek, župnik pri sv. Antonu na Pohorju in č. g. Jurij Rubin, provizor v Pirnicah. — Umrla sta č. g. Mihael Šantelj, duhoven v pokoju, 21. septembra, in Lovrenc Poterč, župnik v Pernicah 9. oktobra t. l. R. I. P.

V Krški škofiji: Č. g. Matija Vedenik, kaplan v Žabnici, gre za provizorja k sv. Jakobu v Lesje; č. g. Jan. Šavbah, pomočnik na Blatnici, za beneficijata bolnišnega v Štrasburg.

V ljub. škofiji: Č. g. Mav. Šarabon, kaplan v Gorjah, Janez Svetina, kaplan v Idriji, in Anton Žlogar, gredo v Gradec študirat filozofijo.

— Razpis učiteljskih služeb. Na Kranjskem: Na 4razredni ljudski šoli v Črnomlji služba 4. učitelja z letno plačo 400 gl in od 1. januarja 1876 s 500 gl. Prošnje krajnemu šolskemu svetu v Črnomlji do 25. oktobra. — V Toplicah pri Novem mestu učit. služba, l. p. 500 gl. in prosto stanovanje. Prošnje do 15. oktobra pri krajnem šol. svetu v Toplicah. — Na 4razredni ljud. šoli v Ribnici učit. služba, l. p. 400 gl. in prosto stanovanje. Prošnje v 6. tednih kraj. šol. svetu.

— Premembe pri učiteljstvu. V ljubljanski okolici: G. Jožef Bozja iz Črnuč za zač. učitelja v Polhov Gradec. (Služba je bila ravno kar razpisana s pristavkom, da se bode šola v Polhovem Gradcu ob svojem času razširila na 3razredno ljudsko šolo, ko bodo speljani novi šolski okrogli — Schulsprengel); gn. Marija Haufen je zač. učiteljica na Črnučah. — V kranjskem šolskem okraji: gosp. Janez Dolinar iz Sorice na Trato, gosp. Anton Cirman iz Zaloga v Preddvor. — V radovljiškem šl. okraji: gsp. France Ribnikar iz Ribnice v Lesce zač. — V šolskem okraji kamniškem: Gsp. Leopold Zupin iz Šent-Jurja pri Šmarji v Čemšenik. Namest č. č. o. o. Bogm. Hlebca in Fl. Hrovata prideta na češko šolo v Kamnik č. č. o. o. Ehrenfried Zupet in Krištof Erjavec. — Gna. Pavla Moro postane zač. učiteljica na drž. dekljiški šoli v Trstu, gni.: Eliza in Marija Triller, učiteljici na zgornj. Štirske. — Gna. Ema Toman gre iz Ljutomera v Judenburg.

— V deželni šolski svèt za Kranjsko pride kot zastopovalec cerkve dr. Leonard Klofutar, prof. na bogoslovji. „Uč. Tov.“

— Garcio Moreno, katoliškoga predsednika ekvatorske republike republike, ki je bil pred nekimi mesci menda vsled sklepa prostozidarstva zavratno umorjen, so papež v nekem ogovoru pohvalili zaradi katoliškega njegovega vladanja in zaukazali zanj opraviti slovosno mrtvašnico, kar se je tudi zgodilo. Zadnje besede vrlega predsednika so bile: „Bog ne umrje!“ O priliki bomo v podlistku kaj več povedali o njem.

— Društvo „Cäcilien-Verein in Regensburg“, ki se pečá posebno s cerkveno godbo, je izdalo za tekoče leto sledečih 36 napevov z godbo, deloma s partituro in glasovi vred. 1. „Ueber Reinheit der Tonkunst“ von A. F. J. Thibaut. Mit einer Vorrede von Dr. A. Bähr und Anmerkung von P. Utto Kornmüller. (Von der Kritik „das goldene Büchlein“ genannt.) 2. Birkler und Mayer, „Sammlungen von Uebungsbeispielen“ für den Unterricht im contrapunktischen Kirchengesang. (Katalog Nr. 203.) 3. Hasler, „Missa secunda“. Partitur und Stimmen. (Katalog Nr. 37.) 4. Fiesel, „G., leichte lateinische Kirchengesänge“. Op. III. Partitur. Stimmen hiezu in 2 Exemplaren. 5. „Cantica Sacra“ von Hauber & Ett. Neu herausgegeben von Fr. Xav. Wit. Broschirt. (Katalog Nr. 100.) 6. Haller, „Missa prima“, Partitur. 7. Dasselbe mit Stimmen in Exmpl. 8. „Missa secunda“. Partitur. 9. Dasselbe mit Stimmen in 2 Expl. 10. Ett, „Himnus totius anni“ und die Broschüre: „Gestatten die liturgischen Gesetze beim Hochamte deutsch zu singen?“ Von F. X. Witt. (Katalog Nr. 159.) 11. Kaim, Op. V. Missa „Jesu Redemptor“. Partitur. (Katalog Nr. 69.) 12. Dasselbe Stimmen doppelt. 13. „Katalog des allgemeinen deutschen Cäcilien-Vereins“. I. Abtheilung. 72 Seiten und 164 Nummern enthaltend. 14. Molitor, J. B., Op. XI. Missa „Tota Pulchra es Maria“. Part. (Kat. Nr. 238.) 15. Dasselbe. Singstimmen doppelt. 16. Molitor, J. B., Op. XII. Missa „in hon. S. Fidelis a Sigmaringa“. Part. (Kat. Nr. 238.) 17. Dasselbe. Singstim. doppelt. 18. Molitor, J. B., Op. XIII. Missa „in hon. S. Angelorum Custod“. Part. (Kat. Nr. 238.) 19. Dasselbe. Singstimmen doppelt. 20. Molitor, J. B., Op. XIV. Missa „Rorate Coeli“. Für 1 Stimme. Part. (Kat. Nr. 239.) 21. Molitor, J. B., Op. XV. Missa „Brevis“. Partitur. 22. Dasselbe. Singstimmen doppelt. 23. Stehle, „Chorphotografien“. 2te Auflage. (Kat. Nr. 173.) 24. Witt, Op. XXIIb. Missa „in honorem S. Caeciliae“. Partitur und 1 Expl. der Stimmen. (Kat. Nr. 128.) 25. Witt, „Fliegende Blätter“. I. Jahrgang ohne Musikbeilagen. 26. Witt, „Musica Sacra“. I. Jahrgang ohne Musikbegleitung. 27. Witt, Op. XXV. „Missa pro Defunctis“. Partitur. (Kat. Nr. 149.) 28. Brixner, „Musica Ecclesiastica“, Partitur und Stimmen. 1. Lieferung: „Fastenoffertorien“, (40 Exemplare vorräthig.) 29. Dasselbe. 4. Lieferung: „Offertorium de Communi Sanctorum“, (50 Exmpl. vorräthig.) 30. Dasselbe. 5. Lieferung: „Offertorium de Communi Sanctorum“, (140 Exmpl. vorräthig.) 31. Dasselbe. 6. Lieferung: „5 deutsche Lieder“, (150 Exemplare vorräthig.) 32. Dasselbe. 7. Lieferung. „Te Deum“ von Mitterer. 33. Dasselbe. 8. Lieferung: „Offertorium de Communi Sanctorum“, (190 Exemplare vorräthig.) 34. und 35. „Cäcilien-Kalender pro 1876“, herausgegeben zum Besten der Musikschule vom Domkapellmeister Haberl.

Vsaka številka se dobi za 25 kr., ako se pošlje denar temu društvu ali pa bukvarju Fr. Pustetu v Regensburgu ter se pridene tudi poština. Dobi se pa tudi lahko pri č. g. o. Angeliku Hribarji, frančiškane v Ljubljani,

kteri to iz prijaznosti preskrbuje. Ker je žalibog pri nas posebno po kmetih še cerkvena godba na nizki stopinji in človek sliši včasih sv. pesme z melodijami, kakoršne se spodobijo za plesalnice ali vesele družbe, bi bilo dobro, ako bi si organisti naročili to ali uno izmed tu naštetih reči, to tem bolj, ker je cena tako nizka, da se splača, če kdo kaj naroči tudi le za poskušnjo.

— V Postojni bode, kakor so „Novice“ že v 39. listu oznanile, družba kmetijska prihodnji ponedeljek, to je, na sv. Lukeža dan, po očitni dražbi prodajala čez 30 goved Muriškega (Mürzthaler) plemena, ki jih je odbornik gosp. Seunig ravnokar na Štajarskem kupil. Pogoji so v imenovanem listu razglašeni. Notranjci, na noge zanapredk živinoreje!

Milodari za ercegovske in bosniške rodbine.

Z Vrhnike: M. Šlibar 3 gl. Karl Kotnik 3 gl. Ant. Fetih-Frankheim 2 gl. J. Zdražba 2 gl. A. Vonča 1 gl. Jera Koršmanec 1 gl. Fr. Pegam 80 kr. J. Petrič 3 gl. 30 kr. J. Volčič 2 gl. Ana Tomšič 1 gl. 50 kr. J. Krištof 2 gl. Ig. Javornik 2 gl. 50 kr. Ana Stržinar 1 gl. M. Cirar 50 kr. Alf. Hartman 2 gl. Maria Lenaršič 2 gl. K. Mayer 1 gl. J. Grampovčan 50 kr. P. Lenasi 1 gl. Šimen Kosmač 10 gl. Jos. Marinko 2 gl. Fr. Mavring 2 gl. M. N. in J. R. 3 gl. J. Brezovec 1 gl. 10 kr. Več drugih 8 gl. 90 kr. Iz Št. Jerneja po g. župniku 20 gl. — Iz Ptujске gore: Fr. Arnož 1 gl. J. Švarc 1 gl. Ferd. Penic 50 kr. J. Hrovat 50 kr. U. Jagodič 1 gl. Tone Švaršnik 1 gl. J. Antolič 1 gl. And. Antolič 50 kr. Bož. Zadavec 1 gl. Tone Turkuš 5 gl. 50 kr. — Iz Majšpreka: Jak. Lobenwein, uč. 1 gl. Fr. Švaršnik 1 gl. Jan Vrabel 1 gl. Mart. Sattler 1 gl. Kostanjevški farmani po g. župniku Lesjaku 20 gl. 36 kr. J. A. 2 gl. Neimenovana 2 gl. — Iz Škocijana pri Mokronogu: P. Vavraun 10 gl. J. G. 2 gl. J. V. 2 gl. M. K. 2 gl. — Iz Toplic po g. župniku: G. Martinec 5 gl. Fr. Sitar 1 gl. G. J. Sterniša 50 kr. — Iz Novega mesta: v kapitelski cerkvi pri darovanju nabranih 33 gl. — Iz Idrije po g. dekanu: V farni cerkvi nabranih 43 gl. 35 kr. L. U. 2 gl. J. K. 2 gl. F. O. 1 gl. 5 kr. J. S. 1 gl. 5 kr. Leop. Čuk 1 gl. Fil. in J. Cvek 1 gl. M. Medved 1 gl. Jan. Demš. Led. 1 gl. 5 kr. — Iz Žirov: po g. župniku nabranih 22 gl. Fr. Boncelj 1 gl. č. g. kanonik Volc 5 gl. Št. Jenko v Jelšanah 1 gl. 40 kr. — Iz Štajarskega: Čč. gg. Jeraj 5 gl. Plešnik 2 gl. Hribovšek 2 gl. Žehl 2 gl. Širca Ernst 5 gl. Šentak Franc 5 gl. Vučnik 1 gl. Janič Jak. 2 gl. Janič Vinko 3 gl. Kocuvan 1 gl. Havzenbihler 2 gl. J. Bobisuth 1 gl. A. Zager 1 gl. J. Žigan 1 gl. gospe: Maria Boblek 1 gl. mlajša 2 gl. Geinsberger 1 gl. Od vesele družbice v Vuzenici se je bilo po pomoti 50 kr. premalo izkazalo.

V Boršicah na Moravě darovali nekteri občane mladici boršičsti pri volbe svoych starkou 5 zlatych (gl.), p. Latal, zdejši mlynař tež 1 gl., ktere nam je poslal g. Ryšanek, nadučitelj.

Prejšnji izkaz 1902 gl. 78 kr. Skupaj 2206 gl. Odbor potrjuje prejem in se srčno zahvaljuje vsem darovnikom.

Ljubljanski podpiralni odbor:

J. N. Horak, Dr. J. Vošnjak,
predsednik, denarničar.

Eksekutivne dražbe.

18. okr. 3. Jože in Urša Šventner-jeve (8800 gl.) v Ljubljani. — 3 Fr. Zupančič-jevo iz Obla-

gorice (5707 gl.) v Litiji. — 3. Ant. in Marije Okorn-ove iz Metlike (700 gl.) v Metliki. — 2. Jurij. Izirc-ovo iz Žiganje vasi (124 gl.) v Trziču. — 2. Mart. Mirt ovo iz Jezera (1018 gl.). — Jož. Zašek-ovo iz Gaberja (746 gl.). — 2. Jen. Šinkovč-ovo iz Dolenje Kamnice (457 gl.). — 2. Katar. Kerin-ove iz Brezovca (500 gl.). — 2. F. Kotar-jevo iz Verduna (1120 gl.). — 2. Tone Brulc-ovo iz Dolža (570 gl.), vse v Rudolfovem.

19. okt. 3. Jan. Mrvar-jevo (977 gl.) v Trebnjem. — 3. Jan. Pikovnik-ovo iz Žigmaric (400 gl.) v Ribnici. — 3. Št. Sertinovič v Bistrici. — 3. Jože Fatur-jevo iz Bač v Bistrici. — 1. Jože Prijatelj-ovo (740 gl.) v Krškem.

20. okt. 3. F. Lavrič-ovo iz Krtine (1379 gl.) na Brdu. — 3. Miha Debelak-ovo iz Topola (1600 gl.) v Ložu. — 3. Tom. Cerar-jeva zapuščina v Moravčah (1400 gl.) na Berdu. — 3. M. Hrovat-ovo (673 gl.) — 2. Jože Petrevc-ovo iz Srednje vasi (8865 gl.) na Vrhniki. — 1. Mat. Modic-ovo iz Bloške Police (600 gl.) v Ložu. — 1. Jan. Furlan-ovo iz Slapa (970 gl.) v Ipavi —

Denarstvene cene. 24. oktobra.

	Denar.	Blago.
Državni fond.		
5% avstrijska papirna renta	70.—	70.10
5% renta v srebru	74.05	74.15
Srečke (lozi) 1854. l.	104.80	105.—
" " 1860. l., cel.	111.80	112.—
" " 1860. l., petinke	117.25	117.50
Premijski listi 1864. l.	134.25	134.50
Zemljiščine odveznice.		
Štajarske po 5%	94.50	95.50
Kranjske, koroške in primorske po 5%	95.—	—
Ogerske po 5%	81.40	81.75
Hrvaške in slavonske po 5%	84.—	84.50
Sedmograške po 5%	79.—	79.50
Delnice (akcije).		
Nacionalne banke	924.—	926.—
Unionske banke	88.—	88.40
Kreditne akcije	207.—	207.50
Nižoavstr. eskomptne družbe	690.—	700.—
Anglo-avstr. banke	104.20	104.30
Srečke (lozi).		
Kreditne po 100 gl. a. v.	163.75	164.—
Tržaške " 100 " k. d.	13.25	13.75
" " 50 " " "	56.—	56.50
Buđenske " 40 gl. a. v.	26.20	26.50
Salmove " 40 " " "	36.—	36.50
Palfi-jeve " 40 " " "	25.25	25.80
Clary-jeve " 40 " " "	25.—	26.—
St. Genois " 40 " " "	27.25	27.75
Windischgrätz-ove " 20 " " "	23.25	23.50
Waldstein-ove " 40 " " "	20.25	20.75
Srebro in zlato.		
Ces. cekini	5.32 ⁵	5.33
Napoleonsd'or	8.98	8.98 ⁵
Srebro	102.65	102.75

Telegrafične denarne cene 15. oktobra.

Papirna renta 70.05 — Srebrna renta 74.10 — 1860letno državno posojilo 111.70 — Bankine akcije 925 — Kreditne akcije 206.60 — London 112.45 — Srebro 103.15. — Ces. kr. cekini 5.33. — 20Napoleon 8.98.

V Andr. Schreyer-jevi

prodajalnici železnega in galanterijskega blaga v špitalskih ulicah je posebno velika zaloga sledečih reči:

Posebno lepi nagrobni križi krasno pozlačeni od 6 do 50 gl.

Mlinske žage iz angleškega vlitiga jekla. Tesarske in mizarske žage.

Kotli iz kotlovine (kufra), graško delo za vzdati. Kotli iz vlitiga železa, držé od 20 do 120 bokalov.

Mlinski stekli in grebeni.

Šine, podvozi, puže, lemeži in vse druge sorte železa.

Peči in branilna ognjišča (Sparherde) s kositarja ali vlitiga železa.

Vratice in različni za-nje.

Lonci, kozice in vse sorte kuhinjskega orodja. Kositar s cinka za strehe, tudi črni železni kositar.

Vsake sorte pile in rašplje, kline za oble, svedri in vse drugo enako orodje za mizarje in tesarje.

Ključavnice in obešalnice z vsem, kar gre zraven.

Lopate, rovnice, matike, gnojne vile, branji zobje, coklje, podkove in verige.

Velika zaloga cvekov iz drata in žeblijev.

Nove cementirane stalne in decimalne vage vsake velikosti.

Novi cementirani tehnik (uteži) iz mesinga v škatljicah mešani.

Novi cementirani tehnik iz vlitiga železa od 1/2 do 20 kilogramov.

Nova literska mera za tekočino iz kositarja, in za suhino iz kositarja ali lesa.

Vsake sorte noži in vilice, žlice in zajemalnice (šeflje), britve in škarje, nožiči za peresa, tase lepo malane, svečniki, možnarji in gladniki, venci iz pleha z rožami za grobove, okovi za mrtvaške truge, podobe svetnikov za molitvene bukvice in v okvirih, rožni venci, križci in svetinje, albumi, listnice, smodénice, lovske in popotne torbice in denarnice.

➡ Za sv. Miklavža in božič: ➡

Največa zaloga otroških igrač od 2 kr. do 20 gl. na zbir, prodaja se na drobno, pa tudi na debelo trgovcem in kramarjem.

Naročila se izvršujejo po železnici, ali pa po poštne povzetji, za dobro blago se daje poročstvo.

Spoštovanjem

(67—6) Andrej Schreyer.

Zahvala.

Rodovini svoji, vsem prijateljem in znancem, udom katoliškega društva, čestitim duhovnom, posebno pa čitalničnim pevcem, ki so danes izkazali svoje sočutje in vkljub neugodnega vremena v tako obilnem številu spremili do tihega groba nepozabljivo soprogo, oziroma mater

Marijo Mehlè,

rojeno Turk, se za to milo sočutje najtopleje zahvaljuje

žalujoča rodbina.

V Ljubljani 12. oktobra 1875.

Za mašnega strežnika (ministranta)

se v stolni cerkvi sv. Nikolaja sprejme priden in pobožen deček. Kdor hoče to službico dobiti, naj se oglasi v zakristiji. (77—1)

Piccolijeva
Iekarna

k „angelju“.

Farmacijske specialitete

Gabriel Piccolija,

lekarja v Ljubljani na dunajski cesti.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek.

Boljši, nego vsaka druga zobna voda in zobni prašek, pravo sredstvo zoper zoboból in ustne bolezni, zoper gajilobo in majanje zob, zoper difteritis ali enetično grla in skorbut, prijetnega duha in okusa, krepi dalje zobno meso, in je sploh neprimerljivo sredstvo za čiščenje zob. Kdor ga enkrat poskusi, dal mu bode gotovo prednost, vólic vsm enakim izdelkom. 1 steklenica 60 kr., 1 škatlja 40 kr.

Ribje olje, pošiljano naravnost iz mesta Bergen na Norveškem, brezkusno in ne slabo dišeče, 1 originalna steklenica 80 kr.

Pravi sajdlicev pulver. Nareja se s čisto kemičnih tvarin. 1 škatlja 80 kr., 1 tucat škatelj 6 gold. 60 kr.

Pravo vinsko žganje s soljo, v pomoč bolehnemu človeštvu pri vseh notranjih in vnanjih prisadih, zoper večino bolezni, posebno za vsakovrstne rane itd. 1 steklenica 40 kr.

Eliksir iz Kine in Koke. Najboljši do sedaj znani želodečni likér. Pospešuje cirkulacijo in prebavljenje, ter različne organe in ude z nova okrepi in oživi. 1 steklenica 80 kr.

Glicerín-Crème, je posebno izborna sredstvo zoper razpokane ustnice in kožo na rokah. 1 flacon 30 kr.

Lancaster-lilijna voda. Toaletni zaklad. Specialno, da se obrani koža krasna, nježna in mehka, se jej daje prednost pred vsemi umivalnimi vodami, lepotičjem in lepotičnim sredstvom, ktera so često škodljiva. 1 steklenica 1 gold.

Rajžev pulver. Izključljivo iz vegetabilnih tvarin, posebno zdrav za kožo, kterej podeli izvorno brhkost in čvrstost, kar se nahaja le pri mladini. 1 paket 10 kr., 1 škatlja 40 kr.

Sok iz Tamarinde. Po mrzlih sredstvih iztlačen. Učinkuje znamenito krepilno in olajšajoče. 1 steklenica 40 kr.

Nezmotljivo sredstvo zoper mrzlico. Učinek tega léka je dokazana istina in vsaki bolnik, ki je lék uže poskusil sam na sebi, se bode radostno prepričal, da je najmočnejše in saneslji-vejše sredstvo do sedaj znanih zoper ponavljajočo se mrzlico. 1 steklenica 80 kr.

➡ Naročila se izvršujejo vračajoč se pošto proti poštne povzetju. (36—22)

Avguštin Götzl,

podobar in pozlatovalec,

poštne ulice hiš. šte. 57 (poslopje slovenske čitalnice)

V LJUBLJANI —

➡ ne zameniti z Leopold Götzl, v istih ulicah v Kozlerjevi hiši! ➡

priporoča slavnemu občinstvu, zlasti prečastiti duhovščini in farnim predstojništvom sledeče izdelke:

Oltarje, kriševa pota, lece (prišnice), svečnike (lustre), prapore (bandera), nébesa (balдахine) po naročilu v vseh velikostih in po najnižji ceni.

V zalogi ima zmiraj podobne in kipe za oltarje, krsne omare, svečnike in kriše za stene, podobne svetnikov in iz narave vsake velikosti in cene na platnu, kositarji in papirji, zrcala itd. Posebno dober kup so oljnate slike.

Nadalje je vedno dobro založen s podobami Kristusa na križi, od 6 palcev do 5 čevljev visokimi, kornišami, okviri (romi) vsake sorte, kánonskimi tablami, veziti, preparacijami, buncicami, s pozlačenimi lajštami, Kristusi na križi pod steklenimi oboki, podobami iz gipsa; lije tudi naglavnike (kapitole) in kinče iz gipsa, in jih zlati.

Zrezljanih okvirov (romov), korniš, deskic za rogove, drogov za zagrinjala, buncic in gumb, nabiralnih pušic z zvončkom, krišcev za rabo pri previdenji bolnikov, stalic in različnih posodic ali vrčev za rože po cerkvah je zmiraj na zbiru, — preskrbujejo pa se oprave za cerkve, svečniki za oltarje, sveče, rožni šopki in venci, vlaki za zvonce, svetilnice, kositarske zvezde za prezračenje po cerkvah in drugih prostorih, spovednice, cerkveni stoli in klopi, sploh vse, kar spada k cerkvenemu kinču, — vse to naglo in po najnižji ceni. (78—1)

Vse poprave pri oltarjih, podobah, prižnicah, sploh pri vsem, kar se v cerkvah nahaja, se natančno in skrbno v kratkem času in po nizki ceni izvršujejo, ravno tako vsaka naročila z dežele. Pozlačenje in prezlačenje podob, okvirov itd. se najvestneje in dolgotrajno oskrbuje. O vsem tem je velika kopica pohvatnih pisem iz bližnjih in daljnih krajev na ogled.